

நம் பகைவரிடமிருந்தும் நம்மை வெறுப்போர் அனைவரின் பிடியிலிருந்தும் நம்மை மீட்பார். லூக். 1:71

முதல் வாசகம்: ஏபிரேயர் 11:1 - 2, 8 - 19

சகோதர சகோதரிகளே! நம்பிக்கை என்பது நாம் எதிர்நோக்கி இருப்பவை கிடைக்கும் என்னும் உறுதி; கண்ணுக்குப் புலப்படாதவை பற்றிய ஐயமற்ற நிலை. இந்த நம்பிக்கையால்தான் நம் மூதாதையர் நற்சான்று பெற்றனர். ஆபிரகாம் தாம் அழைக்கப்பட்டபோது கீழ்ப்படிந்து, உரிமைப்போகப் பெறவிருந்த இடத்திற்குச் சென்றதும் நம்பிக்கையினால்தான். தாம் எங்கே போக வேண்டும் என்று தெரியாதிருந்தும் அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டில் அவர் குடியேறி ஓர் அன்னியரைப் போல் வாழ்ந்தது நம்பிக்கையினாலேயே. அதே வாக்குறுதிக்கு உடன் உரிமையாளர்களான யாக்கோபுடனும் அவர் கூடாரங்களில் குடியிருந்தார். ஏனெனில், அவர் அசையாத அடித்தளமுள்ள ஒரு நகரை எதிர்நோக்கியிருந்தார். அதைத் திட்ட மிட்டவரும் கட்டியவரும் கடவுளே. ஆபிரகாம் வயது முதியவராயும் சாரா கருவுற இயலாதவராயும் இருந்தபோதிலும், அவர் ஒரு தந்தையாவதற்கான ஆற்றல் பெற்றதும் நம்பிக்கையினால்தான். ஏனெனில் வாக்களித்தவர் நம்பிக்கைக்குரியவர் என அவர் கருதினார். இவ்வாறு, உயிரற்றவர் போலிருந்த இந்த ஒருவரிடமிருந்து வானத்திலுள்ள திரளான விண்மீன்களைப் போலவும் கடற்கரையிலுள்ள எண்ணிறந்த மணலைப் போலவும் கணக்கற்ற மக்கள் பிறந்தனர். இவர்கள் எல்லாம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாய் இறந்தார்கள்; வாக்களிக்கப்பட்டவற்றை அவர்கள் பெறவில்லையெனினும், தொலையில் அவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; இவ்வுலகில் தாங்கள் அன்னியர் என்பதையும் தற்காலிகக் குடிகள் என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வோர் தம்முடைய தாய்நாட்டைத் தேடிச் செல்வோர் என்பது தெளிவு. தாங்கள் விட்டுவந்த நாட்டை அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அப்படி நினைத்திருந்தால் திரும்பிச் செல்ல அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அவர்கள் சிறப்பான ஒரு நாட்டை, அதாவது, விண்ணக நாட்டையே நாடுகிறார்கள். அதனால்தான் கடவுளும் தம்மை, 'அவர்களுடைய கடவுள்' என்று அழைத்துக் கொள்ள வெட்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கென அவர் ஒருநகரை ஆயத்தப்படுத்தியுள்ளார். ஆபிரகாம் சோதிக்கப்பட்டபோது ஈசாக்கைப் பலியிடத் துணிந்தது நம்பிக்கையினால்தான். 'ஈசாக்கின் மூலமே, உன் வழிமரபு விளங்கும்' என்ற வாக்குறுதியை அவர் பெற்றிருந்த போதிலும், அவர் தம் ஒரே மகனைப் பலியிட முன்வந்தார். ஏனெனில், இறந்தோரைக் கடவுள் உயிரோடு எழுப்ப வல்லவர் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். எனவே, அவர் தம் மகனை மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்பு நடக்கவிருந்ததற்கு இது ஓர் அறிகுறி.

பதில்பாடல்: பதில்பாடல் - லூக்கா-169-70.71-75

தம்மக்களைத் தேடி வந்து விடுவித்த ஆண்டவரைப் போற்றுவோம்.

நற்செய்தி: மாற்கு 4: 35 - 41

அன்றொரு நாள் மாலை நேரம். இயேசு சீடர்களை நோக்கி, 'அக்கரைக்குச் செல்வோம், வாருங்கள்' என்றார். அவர்கள் மக்கள் கூட்டத்தை அனுப்பிவிட்டு, படகில் இருந்தவாறே அவரைக் கூட்டிச் சென்றார்கள். வேறு படகுகளும் அவருடன் சென்றன. அப்பொழுது ஒரு பெரும் புயல் அடித்தது. அலைகள் படகின் மேல் தொடர்ந்து மோத, அது தண்ணீரால் நிரம்பிக் கொண்டிருந்தது. அவரோ படகின் பிற்பகுதியில் தலையணை வைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள், 'போதகரே, சாகப்போகிறோமே! உமக்குக் கவலையில்லையா?' என்று சொல்லி அவரை எழுப்பினார்கள். அவர் விழித்தெழுந்து காற்றைக் கடிந்து கொண்டார். கடலைநோக்கி, 'இரையாதே, அமைதியாயிரு' என்றார். காற்று அடங்கியது. மிகுந்த அமைதி உண்டாயிற்று. பின் அவர் அவர்களை நோக்கி, 'ஏன் அஞ்சுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இல்லையா?' என்று கேட்டார். வர்கள் பேர்ச்சம் கொண்டு, 'காற்றும் கடலும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்றனவே! இவர் யாரோ!' என்று ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக் கொண்டார்கள்.

தியானம் : 'ஏன் அஞ்சுகின்றீர்கள் இன்னும் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா|| (மாற்.4:40) இன்றைய வாசகங்களும் இவ்வாறாக நம்பிக்கையைப் பற்றித்தான் எடுத்துக் கூறுகின்றது. எமது வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக காணப்படவேண்டியது நம்பிக்கையே. நாங்கள் இறைவனில் நம்பிக்கையுடன் ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்து ஏற்று வாழ்வோமேயானால் இறைவனும் எங்களை ஏற்றுக்கொள்வார். எனவே எமது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பம், போராட்டம், வேதனை எவ்வாறான புயற்காற்று வீசினாலும் எம்மைத் தாங்கும் நங்கூரமாக இயேசு இருக்கின்றார். அன்று இயேசுவோடு இருந்து உண்டு குடித்த சீடர்கள் கூட கடல் கொந்தளித்ததினால் இயேசு தங்களுடன் இருக்கின்றார் என்பதை மறந்து அச்சம் கொள்கின்றார்கள். அன்று தோமாவும் கூட உயிர்த இயேசு தங்களுக்கு காட்சியளித்தார் என்பதை மறறைய சீடர்கள் கூறிய போது இயேசுவின் விலாவில் தனது விரலை இட்டாலன்றி நான் நம்பமாட்டேன் என்று பதிலளிக்கின்றார். எனவேதான் இவ்வாறான நம்பிக்கையற்ற வாழ்க்கை வாழாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை இயேசு விரும்புகி;ன்றார். ஏனெனில் 'கண்டு விசுவசிப்பவனைவிட காணாமல் விசுவசிப்பவனே பாக்கியவான்|| இவ்வாறு இறைவார்த்தையில் பார்ப்பதுபோன்று எமக்கு ஏற்படும் நன்மையான காரியங்களானாலும், தீமையான காரியங்களானாலும் இறைவனின் விருப்பத்தின்படியே தேவையான நேரத்திலே அவர் செய்து முடிப்பார். அவர் நேரடியாக வந்து செய்வதில்லை மாறாக ஒரு நபர் மூலமோ வேறு எவ்வகையிலோ வெளிப்படுத்துவார், இதை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக யாவற்றையும் இறைவனின் விருப்பத்தின்படியே செயற்பட எங்களைத் தயார்படுத்துவோம்